

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2024.5.12>

КУЧЕРЕНКО І.Г.

**ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕДУР
КОНТРОЛЬНО-НАГЛЯДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
У СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ В УКРАЇНІ****FEATURES OF THE IMPLEMENTATION OF ADMINISTRATIVE PROCEDURES
OF CONTROL AND SUPERVISORY ACTIVITIES IN THE SPHERE
OF PUBLIC PROCUREMENT IN UKRAINE**

Актуальність статті полягає в тому, що держава, що функціонує на керівних засадах верховенства права, зобов'язана виконувати обов'язки перед громадянами не тільки на належному рівні, а й з максимально вигідною пропорцією між витратами та отриманими результатами. Щороку на утримання всього державного апарату, системи публічної служби, а також інших базових потреб функціональності держави витрачаються мільярди державних коштів, лєвова частка яких акумулюється на продукти та зовнішні послуги. Здебільшого саме громадяни сплачуючи податки та збори, фактично забезпечують фінансову незалежність країни, надають їй можливість розпоряджатися публічними фінансами на благо суспільних інтересів. У зв'язку з цим, кожен має знати як, куди й коли публічні фінанси були спрямовані (за винятком державних потреб, транспарентність яких становить загрозу державному суверенітету). Держава має забезпечити це право та гарантувати його охорону. З'ясовано, що стадія оскарження дій та рішень суб'єктів контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель є факультативною та може стосуватись як рішень про початок моніторингу, так і інших дій та рішень суб'єктів контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель. Вона реалізується в судовому порядку (подання позову до суду) або в позасудовому порядку – адміністративному (подання скарги до Антимонопольного комітету України). Зроблено висновок, що адміністративні процедури контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель, незважаючи на окремі свої особливості, в цілому можуть бути віднесені до числа юридичних процесів, що реалізуються через сукупність послідовно змінних стадій. Особливий розвиток наразі має процедура моніторингу, адже опосередковує порядок реалізації контрольно-наглядових способів дотримання учасниками публічних закупівель законодавства на всіх етапах її проведення – планування, конкурсу, аукціону, укладання договору. Стадіями процедури моніторингу закупівлі є: 1) порушення; 2) з'ясування обставин (аналітичний аналіз); 3) складання висновку; 4) перевірка виконання рішення; 5) винесення рішення про притягнення до адміністративної відповідальності чи ні; 6) оскарження дій та рішень суб'єктів контрольно-наглядової діяльності (факультативна стадія).

Ключові слова: моніторинг, адміністративна відповідальність, замовник, оскарження, суд, оскарження.

The relevance of the article lies in the fact that a state operating on the guiding principles of the rule of law is obliged to fulfill its obligations to citizens not only at the proper level, but also with the most favorable ratio between costs and results. Every year, billions of state funds are spent on the maintenance of the entire state apparatus, the public service system, as well as other basic needs for the functionality of the state, the lion's share of which is accumulated on products and external services. For the most part, it is citizens, paying taxes and fees, who actually ensure the financial independence of the country, give it the opportunity to manage public finances for the benefit of public

interests. In this regard, everyone should know how, where and when public finances were directed (with the exception of state needs, the transparency of which poses a threat to state sovereignty). The state must ensure this right and guarantee its protection. It was found that the stage of appealing the actions and decisions of the subjects of control and supervision in the field of public procurement is optional and may concern both decisions on the initiation of monitoring and other actions and decisions of the subjects of control and supervision in the field of public procurement. It is implemented in the judicial procedure (filing a lawsuit in court) or in an out-of-court procedure – administrative (filing a complaint to the Antimonopoly Committee of Ukraine). It was concluded that the administrative procedures of control and supervision in the field of public procurement, despite their individual features, can generally be classified as legal processes that are implemented through a set of successively changing stages. The monitoring procedure is currently undergoing special development, as it mediates the procedure for implementing control and supervision methods of compliance with the legislation by participants in public procurement at all stages of its implementation – planning, competition, auction, conclusion of a contract. The stages of the procurement monitoring procedure are: 1) violation; 2) clarification of circumstances (analytical analysis); 3) drawing up a conclusion; 4) checking the implementation of the decision; 5) making a decision on whether to bring to administrative responsibility or not; 6) appealing the actions and decisions of the subjects of control and supervision activities (optional stage).

Key words: *monitoring, administrative liability, customer, appeal, court, appeal.*

Актуальність теми. Держава, що функціонує на керівних засадах верховенства права, зобов'язана виконувати обов'язки перед громадянами не тільки на належному рівні, а й з максимально вигідною пропорцією між витратами та отриманими результатами. Щороку на утримання всього державного апарату, системи публічної служби, а також інших базових потреб функціональності держави витрачаються мільярди державних коштів, лєвова частка яких акумулюється на продукти та зовнішні послуги. Здебільшого саме громадяни сплачуючи податки та збори, фактично забезпечують фінансову незалежність країни, надають їй можливість розпоряджатися публічними фінансами на благо суспільних інтересів. У зв'язку з цим, кожен має знати як, куди й коли публічні фінанси були спрямовані (за винятком державних потреб, транспарентність яких становить загрозу державному суверенітету). Держава має забезпечити це право та гарантувати його охорону.

Реалізація цього обов'язку зумовила виникнення інституту публічних закупівель як інструменту, що з одного боку, забезпечує функціонування держави; з іншого – надає можливість вітчизняному бізнесу реалізовувати товари та послуги, а також інформувати громадськість про напрямки й обсяги витрат коштів платників податків. Про те, що публічні закупівлі є важливою частиною економічної системи нашої держави свідчать також статистичні дані.

Виклад основного матеріалу. Вироблення та встановлення загальних правил здійснення контролю (нагляду) у різних сферах функціонування держави сприятиме забезпеченню прав приватних осіб у відносинах із суб'єктами публічного адміністрування. Судова практика свідчить про значимість таких правил при вирішенні питання про правомірність або протиправність рішень, дій чи бездіяльності представників влади [1].

У правовій науці процедура – це регламентований юридичною нормою порядок вчинення дій або прийняття рішень у сфері правозастосування. Ключовою у цьому визначенні є категорія «порядок», під яким розуміють сукупність послідовно вчинюваних дій та прийнятих рішень, логічно поєднаних і спрямованих на досягнення певного результату [2]. Дану тезу підтверджують і інші науковці, так Н. Галіцина визначає, що незважаючи на термінологічну тавтологію, всі ці визначення мають низку спільних сутнісних рис: 1) це ряд послідовних дій; 2) всі вони спрямовані на досягнення певного результату [3, с. 166].

Н. Пінкевич, яка, виходячи з визначень, запропонованих науковцями, виділяє такі ознаки управлінських адміністративних процедур: 1) врегульовуються адміністративно-правовими нормами; 2) здійснюються відповідними органами, на які покладаються функції з публічного управління (органи публічної адміністрації, адміністративні органи, органи виконавчої влади, органи публічної влади, суб'єкти нормотворчої та правозастосовної діяльності, державні органи тощо), тобто, суб'єктами публічного адміністрування; 3) представляє собою алгоритм (послідовний

порядок правозастосовної діяльності, порядок дій для досягнення результату), в рамках якого суб'єкти публічного адміністрування приймають владні управлінські рішення чи реалізують повноваження відносно суб'єктів адміністративної процедури, реалізуючи покладені на них функції; 4) метою адміністративних процедур є забезпечення прав, свобод та законних інтересів суб'єктів адміністративної процедури, а не застосування процедурних заходів; 5) прийняті суб'єктами публічного адміністрування рішення мають індивідуальний характер, стосуються конкретних суб'єктів адміністративної процедури; 6) адміністративна процедура завершується прийняттям відповідного нормативного акта [4, с. 234].

Що стосується визначення «адміністративна процедура», то в Законі України «Про адміністративну процедуру» під адміністративною процедурою розуміють визначений законом порядок з розгляду та вирішення справи [5]. Тобто в основі лежить те, що для здійснення адміністративного провадження повинен законодавством визначений порядок його здійснення.

У науковій літературі під адміністративною контрольно-наглядовою процедурою розуміють встановлений законом порядок здійснення суб'єктами публічного адміністрування перевірок діяльності підконтрольних осіб на їх відповідність вимогам чинного законодавства і застосування заходів реагування у разі виявлення порушень [1]. Контрольно-наглядові провадження (процедури) є способом захисту багатьох публічних інтересів. До таких можна віднести: контрольні заходи у сфері економіки, що здійснюються Антимонопольним комітетом України (далі – АМКУ) та покликани захищати публічний інтерес у підтримці й розвитку економічної конкуренції; заходи з контролю якості й безпеки лікарських засобів і контроль за відповідністю лікарських призначень медичним стандартам і протоколам, що здійснюються Державною службою України з лікарських засобів і контролю за наркотиками та захищають публічний інтерес в якісному та безпечному медичному обслуговуванні; покликаний захищати публічний інтерес у збереженні безпечного та здорового довкілля контроль за відповідністю господарської діяльності вимогам екологічної безпеки, який є функцією Державної екологічної інспекції України й органів спеціальної компетенції, що здійснюють управління у сфері використання окремих природних ресурсів і природних об'єктів тощо [6].

Не вдаючись у дискусію з приводу використання терміну «контрольно-наглядові процедури», ми у своєму дослідженні будемо використовувати термін «адміністративна процедура контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель».

Аналіз світової досвіду застосування різних закупівельних процедур і способів проведення закупівель показує, що однією з найбільш ефективних і якісних форм організації закупівель товарів і послуг є проведення відкритих конкурсів (тендерів). Тендерний відбір становить основу публічних закупівель в переважній більшості розвинених країн. Для всіх країн-членів ООН і Всесвітньої торгової організації (далі – ВТО) рекомендуються Правила закупівель ООН і ВТО, головним методом яких є конкурсні процедури [7].

Назва вище адміністративна процедура контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель, незважаючи на окремі свої особливості, в цілому може бути віднесена до числа юридичних процесів, що реалізуються через сукупність послідовно змінних стадій. Особливий розвиток наразі мають моніторингові процедури, адже опосередковують порядок реалізації контрольно-наглядових способів дотримання учасниками публічних закупівель законодавства на всіх етапах її проведення – планування, конкурсу, аукціону, укладання договору тощо.

На підтвердження того, що моніторинг публічних закупівель є адміністративною процедурою контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель зазначимо наступне: 1) спрямованість процедури моніторингу закупівель на реалізацію публічно значущої задачі – недопущення порушень законодавства при задоволенні державної (муніципальної) потреби; 2) наявність послідовно змінюючих одна одну стадій, що забезпечують досягнення власного проміжного документально фіксованої результату, 3) наявність сукупності диференційованих адміністративних актів, носять проміжний або підсумковий характер, 4) закріплення адміністративного способу захисту прав невіддільних суб'єктів. Крім підсумкових і проміжних адміністративних актів, прийнятих в процесі державних закупівель, виділяються акти, що забезпечують контроль за їх здійснення (рішення про початок моніторингу закупівель, акти ревізій, перевірок тощо) [8].

Погоджуючись зі сприйнятою на сьогодні науковою позицією щодо поділу адміністративних процедур за суб'єктом (напрямом) ініціативи на «заявні» та «втручальні» [8], ми вважаємо, що адміністративні процедури контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель як різновид адміністративних процедур, а саме процедуру моніторингу закупівель необхідно розглядати саме на підставі такого розподілу, враховуючи специфіку правовідносин моніторингово-го процесу.

Де заявна процедура, це процедура, що розпочинається з настанням юридичних фактів – подання за виключним волевиявленням (як учасників публічних закупівель, так і представників громадського контролю) відповідних електронних повідомлень на сайті «ProZorro» та прийняття відповідних адміністративних актів центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю (Державною аудиторською службою України), та його міжрегіональними територіальними органами. Втручальна процедура моніторингу у сфері публічних закупівель схарактеризована як дії суб'єктів контролюно-наглядової діяльності, що здійснюються виключно за наявності однієї чи декількох підстав передбачених у ч. 2 ст. 8 Закону України «Про публічні закупівлі», в рамках своїх повноважень визначених в нормативно-правових актах, що оформлюються відповідними адміністративними актами.

Процедура моніторингу закріплена в Законі України «Про публічні закупівлі», взагалі вказаний закон під моніторингом процедури закупівлі розуміє, аналіз дотримання замовником законодавства у сфері публічних закупівель під час проведення процедури закупівлі, укладення договору про закупівлю та протягом його дії з метою запобігання порушенням законодавства у сфері публічних закупівель [9]. А деталізується в інших підзаконних актах, наприклад, в Регламенті Рахункової палати, який затверджений рішенням Рахункової палати від 28 серпня 2018 р. № 22-7 [10]; наказі Міністерства фінансів України 08.09.2020 р. № 552 «Про затвердження форми висновку про результати моніторингу процедури закупівлі та порядку його заповнення» [11] тощо.

Аналіз статистичних даних показав, що абсолютна більшість тендерів щодо яких ДАСУ здійснює моніторинги, усе ж таки мають порушення. Так само й абсолютна більшість замовників, щодо закупівель яких проводяться моніторинги, дійсно допускають порушення. Якщо зосередитися лише на самому процесі моніторингу, можна зробити висновок, що в більшості випадків аудитори виявляють порушення досить професійно й результативно.

Процедура моніторингу публічних закупівель як будь-яка адміністративна процедура має свою внутрішню структуру, яку складає сукупність взаємопов'язаних елементів – стадій, здійснення яких, за вірним висловленням Н. Губерської визначається логікою адміністративно-процедурної діяльності [12, с. 12]. К. Нестеренко вказує, що завдяки визначенню конкретних стадій можна окреслити коло питань, які потребують вирішення на кожній стадії, дії, які вчиняють учасники процедури, проміжне рішення, яке приймається при закінченні відповідної стадії і т.ін. [13, с. 7].

Стосовно наукового аналізу діяльнісної структури адміністративної процедури маємо зазначити, що в академічних колах не вироблено єдиного підходу до цього питання; у найбільш загальному вигляді адміністративно-контрольне провадження можна розглядати як сукупність таких стадій: 1) стадія підготовки, у межах якої збирається інформація про фактичний стан діяльності об'єкта контролю, розробляється план проведення контрольних заходів, їхнього ресурсного забезпечення, визначаються напрями взаємодії між суб'єктами контрольної діяльності, проводяться необхідні підготовчі дії (готуються документи, направляються запити тощо); 2) аналітична стадія, під час якої встановлюється відповідність діяльності об'єкта контролю, що піддана контролю, чинному законодавству. У межах цієї стадії порівнюється реальний стан речей із правилами, установленими чинним законодавством; 3) стадія ухвалення рішення (підготовки акта, висновку тощо) за результатами аналітичної діяльності, доведення його до адресата; 4) стадія перевірки виконання рішення, під час якої визначається ступінь виконання правових вимог, передбачених у рішенні [14]. Крім вказаних стадій, на нашу думку, необхідно доповнити ще однією факультативною стадією – оскарження дій та рішень суб'єктів контролюно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель.

Початковою стадією процедури моніторингу закупівель є порушення моніторингу закупівель. Процедура моніторингу може розпочатися на основі декількох підстав одночасно. Наприклад, двох, трьох чи навіть усіх п'яти. Зауважимо, що інформація про підстави моніторингу вводиться вручну, а не формується автоматично (окрім інформації про ризик-індикатори). Тому через людський фактор можливі деякі неточності в інформації. Залежно від підстав порушення виявляти в 75–97% закупівель з моніторингом. Частково такий високий показник можна пояснити тим, що аудитори здійснюють так званий «премоніторинг». Його мета – оцінити вірогідність того, що в закупівлі з підозрою на порушення все ж таки буде виявлено порушення, і відкинути ті закупівлі, де з високою вірогідністю порушення відсутні, незважаючи на наявні ознаки [15].

В «ProZorro» працює система, яка автоматично шукає підозрілі закупівлі та відправляє їх на моніторинг ДАСУ. Це дозволяє аудиторам виявляти недобросовісних державних Замовників на ранніх стадіях закупівлі та боротися із тендерними правопорушеннями. Проте із прийняттям

Закону № 4738-д повноваження ДАСУ у сфері моніторингу закупівель розширилися. Закон зобов'язав замовників реагувати на рекомендації і зауваження в обов'язковому порядку. Технічно це стало можливим завдяки появі в «ProZorro» електронного кабінету ДАСУ, через який здійснюється моніторинг публічних закупівель. В електронний кабінет інтегрована система ризик-індикаторів. Вона моніторить всі закупівлі та у разі виявлення підозрілих тендерів автоматично надсилає їх на перевірку державним аудиторам. Система реагує на 35 ризик-індикаторів [16], які були визначені у Переліку автоматичних індикаторів ризиків, який затверджений наказом Міністерства фінансів України 28 жовтня 2020 року № 647 [17].

Рішення про початок моніторингу закупівлі приймає керівник/заступник керівника (або уповноважена керівником особа) територіального органу ДАСУ. Рішення про початок моніторингу оприлюднюється в «ProZorro» протягом 2 робочих днів територіальним органом ДАСУ із зазначенням наступної інформації: номер оголошення про проведення конкурентної процедури закупівлі; та/або номер повідомлення про намір укласти договір про закупівлю у разі застосування переговорної процедури закупівлі; опис підстав для здійснення моніторингу закупівлі [9]. Друга стадія – аналітична, для аналізування даних, що свідчать про ознаки порушень, ДАСУ може використовувати наступні джерела: інформація з «ProZorro»; інформація з єдиних державних реєстрів; інформація з баз даних, відкритих для доступу ДАСУ; дані органів державної влади, місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, замовників та постачальників у процедурах закупівель, що можуть бути отримані територіальними органами ДАСУ [16].

Термін проведення моніторингу не може перевищувати 15 робочих днів з наступного робочого дня від дати оприлюднення рішення про початок моніторингу закупівлі в «ProZorro». Під час моніторингу територіальний орган ДАСУ має право через систему «ProZorro» запитувати у Замовника пояснення (інформацію, документи) щодо прийнятих рішень та/або вчинених дій чи бездіяльності, які є предметом дослідження в рамках моніторингу процедури закупівлі. Протягом 3 робочих днів з дня оприлюднення запиту про надання пояснень Замовник повинен надати відповідні пояснення (інформацію, документи) в електронному вигляді через особистий кабінет на майданчику. До того ж, в межах цього терміну Замовник має право з власної ініціативи надавати такі пояснення [16].

За результатами проведеного моніторингу посадова особа територіального органу ДАСУ складає та підписує висновок про результати моніторингу закупівлі (далі – висновок), отже процедура моніторингу закупівель переходить в наступну стадію – складання висновку. Вказаний висновок затверджується керівником/заступником керівника територіального органу ДАСУ. Форма висновку про результати моніторингу процедури закупівлі та порядку його заповнення, затверджений наказом Міністерства фінансів України 08.09.2020 р. № 552 [17], який оприлюднюється в «ProZorro» протягом 3 робочих днів з дня його складання.

У висновку обов'язково зазначаються: 1) найменування замовника, місцезнаходження, код ЄДРПОУ; 2) назва предмета закупівлі із зазначенням коду за Єдиним закупівельним словником та очікувана вартість; 3) унікальний номер оголошення про проведення конкурентної процедури закупівлі, присвоєний електронною системою закупівель, та/або унікальний номер повідомлення про намір укласти договір про закупівлю у разі застосування переговорної процедури закупівлі; 4) опис порушень; 5) зобов'язання щодо їх усунення. У висновку може зазначитися додаткова інформація, визначена територіальним органом ДАСУ. Якщо за результатами моніторингу закупівлі не виявлено порушень, у висновку зазначається інформація про їх відсутність. Якщо під час моніторингу, за результатами якого виявлено ознаки порушення, було відмінено тендер чи визнано його таким, що не відбувся, орган ДАСУ зазначає опис порушення без зобов'язання щодо усунення такого порушення. Якщо за результатами моніторингу процедури закупівлі виявлено ознаки порушення законодавства, вжиття заходів щодо яких не належить до компетенції органу ДАСУ, про це письмово повідомляються відповідні державні органи [16].

Наступна стадія – це перевірка ДАСУ виконання Замовником факту усунення виявлених порушень.

У разі підтвердження територіальним органом ДАСУ факту усунення Замовником порушень через «ProZorro» протягом 5 робочих днів з дня оприлюднення відповідної інформації в «ProZorro», службова (посадова) особа замовника та/або уповноважена особа замовника не притягається до адміністративної відповідальності за порушення законодавства у сфері закупівель з порушень, що були усунуті замовником відповідно до висновку [16].

Наступна стадія процедури моніторингу закупівлі – винесення рішення про притягнення чи не притягнення до адміністративної відповідальності Замовника. Так, факт підтвердження

ДАСУ усунення порушень, означає, що Замовник не буде пригнугий до адміністративної відповідальності за порушення, які були виявленні.

Якщо ж Замовник не усунув визначене у висновку порушення, що призвело до невиконання ним вимог, передбачених цим Законом, а також висновок не оскаржено до суду, орган ДАСУ після закінчення строку на оскарження до суду, за результатами моніторингу вчиняє дії щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення законодавства у сфері публічних закупівель. Номер протоколу зазначається в електронній системі закупівель наступного робочого дня з дня складання протоколу, а також зазначаються дата та номер відкриття провадження у справі протягом наступного робочого дня з дня отримання інформації про відкриття такого провадження [16].

Факультативна стадія – оскарження дій і рішень суб'єктів контрольно-наглядової діяльності, може відбутися як на рішення про початок моніторингу так і на інші дії і рішення.

У разі незгоди Замовника з інформацією, викладеною у висновку, він має право оскаржити висновок до суду протягом 10 робочих днів з дня його оприлюднення, про що зазначається в електронній системі закупівель протягом наступного робочого дня з дня оскарження висновку до суду. Замовник зазначає в електронній системі закупівель про відкриття провадження у справі протягом наступного робочого дня з дня отримання інформації про відкриття такого провадження та номер такого провадження [16].

Якщо АМКУ прийнято до розгляду скаргу, територіальний орган ДАСУ не приймає рішення про початок моніторингу закупівлі щодо тих порушень/обставин/підстав, які були або є предметом розгляду АМКУ, незалежно від прийнятого АМКУ рішення щодо таких порушень/обставин/підстав. Якщо АМКУ прийнято до розгляду скаргу, після прийняття рішення про початок моніторингу закупівлі чи після опублікування висновку: 1) протягом наступного робочого дня з дня розміщення скарги керівник/заступник керівника територіального органу ДАСУ до моменту опублікування рішення АМКУ зупиняє своє рішення з відповідним повідомленням в «ProZorro»; 2) Замовник до моменту опублікування рішення АМКУ зупиняє виконання зобов'язань щодо усунення порушень у висновку щодо тих порушень/обставин/підстав, які стали предметом розгляду АМКУ, з відповідним повідомленням в «ProZorro» [18].

Після оприлюднення рішення АМКУ Замовник усуває ті порушення, що наведені у висновку ДАСУ, що не були предметом розгляду АМКУ. У разі оскарження до суду рішення АМКУ – рішення про початок моніторингу закупівлі не приймається щодо тих порушень/обставин/підстав, які були або є предметом судового розгляду. У разі наявності підстав для моніторингу, які не були предметом розгляду АМКУ та/або оскарження у судовому порядку рішення АМКУ, рішення про початок моніторингу закупівлі щодо інших ознак порушень приймається після оприлюднення рішення АМКУ на prozorro.gov.ua або після набрання рішенням суду законної сили [18].

Отже, стадія оскарження дій та рішень суб'єктів контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель є факультативною та може стосуватись як рішень про початок моніторингу, так і інших дій та рішень суб'єктів контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель. Вона реалізується в судовому порядку (подання позову до суду) або в позасудовому порядку – адміністративному (подання скарги до Антимонопольного комітету України).

Висновки. Отже, адміністративні процедури контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель, незважаючи на окремі свої особливості, в цілому можуть бути віднесені до числа юридичних процесів, що реалізуються через сукупність послідовно змінних стадій. Особливий розвиток наразі має процедура моніторингу, адже опосередковує порядок реалізації контрольно-наглядових способів дотримання учасниками публічних закупівель законодавства на всіх етапах її проведення – планування, конкурсу, аукціону, укладання договору. Стадіями процедури моніторингу закупівлі є: 1) порушення; 2) з'ясування обставин (аналітичний аналіз); 3) складання висновку; 4) перевірка виконання рішення; 5) винесення рішення про притягнення до адміністративної відповідальності чи ні; 6) оскарження дій та рішень суб'єктів контрольно-наглядової діяльності (факультативна стадія).

Список використаних джерел:

1. Гаркуша Л. С. Контрольно-наглядова процедура. *Журнал східноєвропейського права*, 2019. № 63. С. 205-210.
2. Бойко І. В. О. Т. Зима, О. М. Соловійова. Адміністративна процедура. Харків: Право, 2017. 132 с.
3. Галіцина Н. В. Адміністративна процедура як інститут адміністративного процесу. *Форум права*, 2010. № 4. С. 163-177.

4. Пінкевич Н. С. Адміністративно-правове забезпечення поведження з відходами: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2019. 289 с.
5. Про адміністративну процедуру: Закон України від 17 лютого 2022 року № 2073-IX.
6. Золотухіна Л. О. Захист публічного інтересу у адміністративному порядку: перспективи удосконалення чинного законодавства України. *Право і суспільство*, 2019. № 4. С. 185-191.
7. UN Procurement Practitioner's Handbook (PPH). UN, 2017. URL: <https://www.ungm.org/Shared/KnowledgeCenter/Pages/PPH2>
8. Адміністративна процедура та адміністративні послуги. Зарубіжний досвід і пропозиції для України. Автор–упор. В. П. Тимошук. К.: Факт, 2003. 496 с.
9. Про публічні закупівлі: Закон України від 25.12.2015 р. № 922-VIII.
10. Регламент Рахункової палати: рішення Рахункової палати від 28.08.2018 р. № 22-7.
11. Про затвердження форми висновку про результати моніторингу процедури закупівлі та порядку його заповнення: Наказ Міністерства фінансів України від 08.09.2020 р. № 552.
12. Губерська Н. Л. Стадії адміністративних процедур: поняття та види. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*, 2015. Серія Право. Вип. 32. Т. 3. С. 11–16.
13. Нестеренко К. О. Стадії процедури набуття статусу біженця в Україні. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2012. № 4. С. 6–10.
14. Золотухіна Л. О. Захист публічного інтересу у адміністративному порядку: перспективи удосконалення чинного законодавства України. *Право і суспільство*, 2019. № 4. С. 185-191.
15. Тимофеюк А. Публічні закупівлі для новеньких. Transparency International Ukraine, 2020. URL: <https://ti-ukraine.org/blogs/publiczni-zakupivli-dlya-novenkyh/>
16. Кулик Л. Робота системи ризик-індикаторів та моніторинг ДАСУ. PROZORRO ІН-ФОБОКС, 01.04.2019. URL: <https://infobox.prozorro.org/updates/robo-ta-sistemi-rizik-indikatoriv-ta-monitoring-dasu>
17. Перелік автоматичних індикаторів ризиків: наказ Міністерства фінансів України від 28.10.2020 р. № 647. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1285-20#n4>
18. Моніторинг державної аудиторської служби України (ДАСУ), 2020. URL: <https://infobox.prozorro.org/articles/uvaga-monitoring-abo-perevirki-po-novomu-derzhavnoji-auditorskoji-sluzhbi-ukrajini-dasu>